

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής επί του προηγούμενου ερωτήματος, υπό ποιους όρους δύναται κράτος μέλος, χωρίς να προσβάλλει το δικαίωμα ιδιοκτησίας ή να παραβιάζει την ελευθερία εκφράσεως και την επιχειρηματική ελευθερία, καθώς και την αρχή της αναλογικότητας, να κάνει χρήση της ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 24, παράγραφος 2, της οδηγίας προκειμένου να επιβάλει στους κατασκευαστές και στους εισαγωγείς την υποχρέωση περί ουδέτερου και ομοιόμορφου χαρακτήρα των μονάδων συσκευασίας και των εξωτερικών συσκευασιών;

(¹) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ L 127, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 22 Μαΐου 2017 — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-295/17)

(2017/C 256/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Καθή: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 64, παράγραφος 1, το άρθρο 66, στοιχείο α', και το άρθρο 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) την έννοια ότι φορέας τηλεπικοινωνιών (τηλεόραση, Διαδίκτυο, κινητό δίκτυο και σταθερό δίκτυο) οφείλει τον φόρο προστιθέμενης αξίας για την είσπραξη από τους πελάτες του —στην περίπτωση που, για λόγο που καταλογίζεται στον πελάτη, σύμβαση υποχρεωτικής ορισμένης διάρκειας (περίοδος δεσμεύσεως) τερματίζεται πριν από την ορισθείσα λήξη— προκαθορισμένου ποσού, το οποίο αντιστοιχεί στην αξία του βασικού μηνιαίου τέλους που οφείλει ο πελάτης βάσει της συμβάσεως πολλαπλασιασμένο με τον αριθμό των μηνιαίων τελών που απομένουν έως τη λήξη της περιόδου δεσμεύσεως, σε πλαίσιο στο οποίο, όταν τιμολογείται το εν λόγω ποσό, και ανεξάρτητα από την πραγματική είσπραξή του, ο φορέας έχει ήδη παύσει να παρέχει τις υπηρεσίες, και καθόσον:
- α. συμβατικός σκοπός του τιμολογηθέντος ποσού είναι να αποτρέψει τον πελάτη από τη μη τήρηση της συμφωνηθείσας περιόδου δεσμεύσεως και να αποκαταστήσει τις ζημιές που υπέστη ο φορέας λόγω της μη τηρήσεως της περιόδου δεσμεύσεως —οι οποίες συνίστανται, κυρίως, στο διαφυγόν κέρδος, το οποίο θα είχε αποκομίσει ο φορέας εάν η σύμβαση είχε συνεχιστεί έως τη λήξη της περιόδου, στην παροχή χαμηλότερων τιμών, στη διάθεση εξοπλισμού ή άλλων προσφορών, δωρεάν ή σε μειωμένη τιμή, ή ακόμη στα έξοδα διαφημίσεως και προσελκύσεως πελατών·
- β. οι συμβάσεις με περίοδο δεσμεύσεως συνεπάγονται για τους εμπορικούς μεσάζοντες αμοιβή υψηλότερη από εκείνη των συναφθεισών συμβάσεων χωρίς περίοδο δεσμεύσεως, ενώ, σε αμφότερες τις περιπτώσεις (ήτοι, στις συμβάσεις με ή χωρίς περίοδο δεσμεύσεως), η αμοιβή υπολογίζεται βάσει του ποσού των μηνιαίων τελών που καθορίζεται στις συναφθείσες συμβάσεις·
- γ. το τιμολογηθέν ποσό μπορεί να χαρακτηριστεί, στο εθνικό δίκαιο, ως ποινική ρήτρα;
- 2) Διαφέρει η απάντηση στο πρώτο ερώτημα εάν δεν συντρέχει κάποια ή κάποιες από τις καταστάσεις που εκτίθενται υπό τα επιμέρους στοιχεία του ως άνω ερωτήματος;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).